



Græsenker

Et novellescenarie af Morten Jaeger - Særimner
2014

KOLOFON

Skrevet af: Morten Jaeger

Varighed: 2 timer

Genre: Drama

Antal Spillere: 3

Spillede: 1

GRÆSENKER

Siden 1992 har cirka 28.000 danske soldater været i krig. Græsenker er et scenarie om deres pårørende, mere specifikt om deres koner.

Jesper, René og Kenneth er udstationeret i Afghanistan. De skal være der i seks måneder, hvor deres eneste kontakt til hustruer og familier foregår via ustabile telefon- og internetforbindelser.

Imens passer Annemette, Lise og Josephine hjemmene. For nogle betyder det en travl hverdag med madpakker, forsikringer og hårde hvide varer, der sætter ud. For andre er det stilheden og den tomme plads i dobbeltsengen, der fylder. For dem alle betyder det angstfyldte nætter – og dage med fordømmende kommentarer fra krigens modstandere. De skal også alle forholde sig til mændene. Når de kommer hjem med humørsvingninger og søvnløshed og måske vil afslutte forholdet. Når de kommer hjem og mangler en arm. Og når de slet ikke kommer hjem.

Fortællingen udspilles gennem løsrevne scener fordelt på seks måneder og tre ægteskaber: Hverdagsrutiner, akavet Skype-sex, omverdenens fordømmelse, tilnærmelser fra andre mænd, mm.

De tre spillere får hver én af de tre hovedroller: Græsenkerne Annemette, Lise og Josephine. De får desuden hver én af de vigtigste biroller: Deres ægtemænd Jesper, René og Kenneth. Derudover introduceres mindre biroller undervejs.

Spillelederen har et udvalg af scener: Nogle er obligatoriske, andre er valgfri. Spillelederen bestemmer, hvilke valgfri scener der skal spilles. Spillerne bestemmer, hvilke roller der deltager i scenerne. Formålet er at skabe den bedst mulige fortælling.

TEMA & STEMNING

Græsenker handler om, hvordan nærhed og intimitet i parforhold udfordres, når de udsættes for geografisk afstand og usikkerhed om fremtiden.

Scenariet handler også om fremmedgørelse. Græsenkerne har ikke selv valgt, at deres mænd er i krig. Alligevel skal de udvise loyalitet som hustruer, selvom de har svært ved at forholde sig til krigen og deres mænds dagligdag.

Genremæssigt er Græsenker et realistisk drama med fokus på roller og relationer. Der er dog plads til latter undervejs, så længe det ikke overskygger fortællingens alvor.

SPILLESTIL OG STRUKTUR

Scenerne spilles semi-live. Det vil sige, at alle replikker er i førsteperson, og at kropslige handlinger gælder i fiktionen. At spillet ikke er 100% live betyder her, at I ser bort fra spillernes faktiske udseende og påklædning. Spillet bør være udadvendt, så konflikter og komiske punchlines kommer direkte til udtryk i scenerne.

Scenariet er opdelt i løsrevne scener, som belyser forskellige aspekter af parrenes situation. Nogle er obligatoriske. Andre af valgfri. Scenerne er fordelt på tre akter for at sikre en opadgående spændingskurve.

De obligatoriske scener er dels monologer dels møder i en støttegruppe, som de tre græsenker har dannet for at kunne dele tanker og følelser om deres fælles situation.

De valgfri scener har typisk et relativt fastlagt handlingsforløb tilsat et enkelt, centralt valg. Det kan fx være ” En af græsenkerne oplever, at en mand i hendes omgangskreds begynder at gøre tilnærmelser”. Her kan spillerne vælge, om hun vil afvise eller imødekomme tilnærmelserne. I de valgfri scener er det op til spillerne, hvilke roller der er med. Er det Lise, der bliver antastet af sin chef? Eller er det Annemette, som finder gløden med en gammel ven?

Spillernes valg af rollebesætningen er afgørende for den samlede fortælling. Hvis den efterfølgende scene fx er ”En af græsenkerne bekender, at hun er forelsket i en anden mand”, har spillerne flere muligheder. Har Annemette nu indledt en affære med sin ven? Eller er Lise blevet forført af den chef, hun tidligere afviste?

Mange af scenerne kan potentielt spilles flere gange. En scene mellem Annemette og Jesper kan fx gentages med Josephine og Kenneth, hvor den får et andet udfald, og de to kvinders skæbner spejler hinanden.

ROLLER

Græsenker har tre hovedroller, der alle er gift med en soldat. De tre hustruer har lært hinanden at kende til en pårørendedag inden soldaternes udsendelse. De klikkede godt sammen og aftalte at mødes én gang hver 14. dag.

De tre spillere får hver én hovedrolle og én af de tre soldaterroller. Derudover varetager de en række mindre biroller, som improviseres efter behov.

Annemette er halvtidsansat lærer og lykkelig husmor. Hun har det godt med parforholdets traditionelle kønsroller. Hendes mand Jesper (samme spiller som Josephine) er en alvorlig type, som er meget struktureret omkring, at alting skal fungere, mens han er væk.

Lise er ny på arbejdsmarkedet og meget ambitiøs. For hende er det vigtigt, at ægteskabet er et ligeværdigt partnerskab. Hendes mand René (samme spiller som Annemette) er løbet sur i soldaterkarrieren og i tvivl om, hvad han vil med sit liv.

Josephine er som den første i familien startet på universitet. Det har været en stor omvæltning, og hun er begyndt at tænke nye tanker om samfundet, det gode liv og det gode parforhold. Hun har magten i forholdet til Kenneth (samme spiller som Lise), som ofte er jaloux og lidt på hælene intellektuelt.

Spillelederens rolle

Som spilleleder er du fortællingens instruktør. Inden hver scene klargør du den konkrete lokalitet, situation og centrale valg. Du sætter scenen i gang, og du klipper, når en rolle træffer scenens centrale valg, eller når scenen på anden måde når et klimaks. Det kan være, når en rolle træder i karakter med en skarp replik.

Du guider også spillerne, når de skal afgøre, hvilke roller der er med i en scene:

- Du præsenterer scenens handling og eventuelle valg.
- Du spørger spillerne, hvilke roller de helst ser i scenen. Hvis du har en gruppe, som er lidt for diskussionslystne, kan du lade det gå på skift, hvem der har magten til endeligt at vælge scenens roller.
- I definerer sammen, hvem der er scenens biroller (ofte giver det sig selv), samt detaljer omkring situation og lokalitet.

For en sikkerheds skyld bør du fra start have en hemmelig plan for de første scener.

AFVIKLING

BRIEFING

Gennemgå scenarietekstens første side. Læs eventuelt højt.

Præsenter scenariets tema, de tre roller og deres relation (pårørendedag og støttegruppe).

Forklar scenariets form: Nedslagspunkter i livet under de tre mænds udstationering. De obligatoriske scener er monologer samt græsenkernes faste møder. Resten er valgfri scener med fastlagt handling garneret med få, centrale valg. Spillerne vælger selv, hvilke roller der er med i de valgfri scener. De skaber således selv fortællingen.

Fortæl om scenariets spillestil: Semi-live.

Snak om grænser i forhold til scener med seksuelt indhold. Er spillerne friske på at spille telefonsex via Skype? Og i hvilken grad? Er de okay med at fortælle eksplicit om seksuelle tjenester, ægtefællerne udfører for hinanden? Er de okay med at danse en sexet dans foran et webkamera?

Klargør regler for improvisation: Spillerne må gerne improvisere ved at introducere begivenheder fra deres egen og hinandens fortid.

OPVARMNING

Når du kører et novellescenarie, har spillerne ikke meget tid til at spille sig varme undervejs. Det er derfor en god idé at få dem lidt i gang og etablere fiktionen forinden.

Interview kort spillerne om deres roller og ægteskaber. Lad dem dele informationer fra deres rollebeskrivelser. Al information må deles åbent med alle. Spørg ind til detaljer vedrørende rollernes relationer, udseende, vaner, etc. Her må de selv digte. Dette har til formål at etablere et samarbejde mellem de forskellige par (Annemette og Jesper, etc.).

SCENER

Nogle scener er obligatoriske, mens andre scener kan vælges til og fra, men overhold i store træk deres indbyrdes rækkefølge. De valgfri scener kan gentages med en anden rollebesætning og et andet udfald. Hver scene bør tage ca. 5 minutter. Scener med møder i græsenkernes støttegruppe kan dog vare længere.

RENÉ – GIFT MED LISE

Du har været udstationeret i Afghanistan et par gange. Det har været en god måde at tjene penge på, mens Lise var under uddannelse. Nu er hun færdig og er startet i sin første fuldtidsstilling. Du kan mærke, at hun forandrer sig. Hun har nye interesser og ved pludselig en hel masse om emner, I aldrig har talt om. Indimellem er du bange for at blive hængt af. Dette skal være din sidste tur. Når du kommer hjem, vil du finde ud af, hvordan du kommer videre med dit liv.

KENNETH – GIFT MED JOSEPHINE

Du og Josephine er vokset op sammen i en lille landsby i Østjylland. Alligevel skulle der gå helt frem til 3. G, før I blev kærestes. Nu har I boet sammen i tre år. For et år siden flyttede I til København, så Josephine kunne læse sociologi. Kort tid inden du rejste, blev I gift på rådhuset. Det er første gang, du er af sted, og det føltes naturligt at give hinanden dette løfte, inden du begav dig seks måneder ned i potentiel livsfare. Måske har det også lidt at gøre med, at Josephine er startet på studiet, hvor der er en masse fyre, du ikke kender. Det føles ubehageligt i maven, når hun snakker om dem.

JESPER – GIFT MED ANNEMETTE

Du er løjtnant i den danske hær og har været udstationeret flere gange. De seneste gange i Afghanistan. Du er en samvittighedsfuld mand, som går op i, at mændene i din deling har det godt. Du er kølig og effektiv i pressede situationer, men når du kobler fra, bliver du en stor blød bamse, der gerne vil tale om følelser. Når du tager af sted, sætter du Annemette ind i alle forhold omkring forsikringer, og hvem hun skal ringe til, hvis noget går i stykker. Alt skal være i orden. Du har sågar et særligt ritual, hvor du skriver afskedsbreve til dine forældre, Annemette og jeres børn Michala og Jonas i tilfælde af, at du ikke kommer hjem. Det er selvfølgelig strengt forbud at åbne dem, så længe du er i live.

Annemette – gift med Jesper Du er midt i trediveerne og bor sammen med din mand og jeres to børn Michala og Jonas i et parcelhus i Hvidovre. Du arbejder på deltid som underviser i engelsk og dansk på VUC.

Du elsker dit job, men karrierekvinde har du aldrig været. Dit største mål har altid været at stifte familie, og børnene er din største kilde til lykke. Du nyder at have tid til at være sammen med dem. Du ved godt, at du er traditionel.

Men du kan lide, at det er dig, der har styr på tøjvasken, madlavningen og indkøbene. Du har det også godt med, at det er Jesper, der har styr på værktøjet, bilforsikringen og det trådløse internet.

Jesper er fysisk stærk og god med hænderne, både i værkstedet og i sengen, og han holder hovedet koldt i pressede situationer. Og så kan han endda finde ud af at tale om sine følelser.

Hvis du skulle nævne én mangel, så er det nok, at han er lidt for alvorlig. I griner ikke så meget sammen.

Jesper er løjtnant i den danske hær. Som helt ung var han i Irak. Siden har han været flere gange i Afghanistan. Han har flere mænd under sig. Du ville gerne være stolt af det, men du har svært ved at forholde dig til, hvad du helt konkret skulle være stolt af.

Når Jesper er væk, holder du på eksemplarisk vis styr på alle de daglige rutiner. Børnene skal ikke lide nød, og du bruger sågar flere week-endformiddage på at indtage Jespers faste plads på sidelinjen til Jonas' badmintonkampe. Men nogle gange falder det hele sammen, som fx når de hårde, hvide varer pludselig ikke virker. Så bliver du meget lille.

Hver gang Jesper tager af sted, skriver han afskedsbreve i tilfælde af, at han ikke skulle komme hjem igen. Ét til hans forældre, ét til hvert af børnene, og ét til dig. I hænger de forseglede kuverter op med magneter på køleskabet. Der hænger de, indtil I henter ham i lufthavnen, hvor I rituelt smider dem i skraldespanden, når han kommer ud af tolden. Jesper har flere gange bedt dig skrive et tilsvarende brev, "så du bedre kan forstå de tanker, jeg går igennem", siger han. Hver gang har du nægtet.

I den lille gruppe med Lise og Josephine indtager du ofte en omsorgsfuld, moderlig rolle overfor de to yngre kvinder. Det er også dig, der organiserer det praktiske. Du lægger ofte hus til møderne, og det er dig, der koordinerer, hvis et mødetidspunkt rykkes.

Annemette – gift med Jesper Du er midt i tyverne og bor sammen med din mand René i en lækker lejlighed på Vesterbro. For et år siden da du stadig læste på Handelshøjskolen, ville I aldrig have haft råd til den. Men nu med Renés penge fra Afghanistan og dit nye arbejde hos Leo Pharma er der råd til tre værelser, fladskærm og lidt shopping og cafébesøg.

Du lever af at markedsføre salve til behandling af psoriasis. Arbejdet giver godt, der er fornuftige avancementsmuligheder, og så hjælper I rent faktisk nogle mennesker. Well, I tjener penge på det, men det er bedre end at sælge et eller andet ligegyldigt tøjmærke. Du kan mærke, at du har rykket dig. Før i tiden handlede alt om dine karakterer, dine fremtidsudsigter og materielle goder. Nu mærker du

en spirende interesse for sundhed og velfærd i andre lande... okay, du går også op i at vælge den rigtige sofa og det rigtige spisestel, så måske har du ikke rykket dig så meget endnu. Men du er på vej.

René er i Afghanistan for tredje gang. Da han tog af sted denne gang, havde I netop købt lejligheden, og du har alene stået for indretningen. Selvom næsten alt er påfaldende nyt og matchende, er lejligheden stadig et hyggeligt hjem. Altså bortset fra at den er så stille og tom. Dobbelt sengen er alt for bred. Når du ligger på midten, kan du brede din lille krop som Den Vitruvianske Mand uden at nå kanten. Det er som om, alt bare står og venter. Det matchende køkkengrej venter på at kokkerere en romantisk middag for to. Den nye Miele venter på

mandeskjorter og svedige fodboldstrømper. Bodumkanden savner at blive fyldt helt op. Alt står som et par åbne arme, der blot venter på én at kramme.

Bortset fra det klarer du dig godt. Du er ikke afhængig af René. Men for dig er forholdet et ligeværdigt partnerskab. Begge partner skal bestemme, bidrage og tage ansvar. Du har taget næsten alle beslutninger om hjemmet, og du er bekymret for, at René ikke vil føle sig hjemme. Du vil ikke være hjemmets bestyrer. Det har du sgu ikke tid til.

Til møderne i den lille gruppe med Annemette og Josephine ender du ofte i rollen som ordstyrer. Du er vant til at holde mange møder, og du hader, når diskussioner kører i ring.

Annemette – gift med Jesper Du er i starten af tyverne og bor sammen med Kenneth i en lille skodlejlighed i Københavns Nordvest. I er flyttet dertil for et år siden efter at have boet sammen tre år i Jylland. I er begge vokset op i en lille flække og har kendt hinanden siden barndommen. Det var dog først i slutningen af 3. G, at magien indtraf.

I er flyttet, fordi du er begyndt at læse sociologi på Københavns Universitet. I begyndelsen var Kenneth imod, at I rejste fra alle jeres venner, men I sidste ende gav du ham ikke noget valg. Det er dig, der er den stærke i parforholdet. Du ved, at du ser godt ud, har let ved at tale med folk og i det hele taget er bedre med ord end Kenneth. Det er dog ikke en magt, du kan lide at udøve. Du løber let om hjørner med ham, når I diskuterer. Men der er alligevel noget stærkt over ham. Måden han bevæger sig på. Hans stemme, når han taler. I modsætning til de drengerøve du møder på universitet, ved han, hvor han har sig selv og sine værdier.

Du er den første i din familie, som går på universitet, og en ny verden åbner sig. Mødet med teksterne og de andre studerende giver dig nye perspektiver på samfundet, individer, parforhold og det gode liv i det hele taget. Meget skyldes traditioner og vanetænkning, som sagtens kunne være anderledes. Du ved endnu ikke, hvor enig du er i alt det nye, men du er begyndt at ændre dig. Du er begyndt at diskutere mere med Kenneth, gerne emner I har behandlet i læsegruppen. Han er tit skeptisk, men det er sjovt for dig at argumentere mod én, som har så fastgroede holdninger. Kenneth er ikke stærk i abstrakt tænkning, men han er kvik nok til at skyde dine argumenter ned, hvis de bliver for virkelighedsfjerne.

Nu er han af sted på sin første tur til Afghanistan, og du savner alt ved ham. Skægstubbene. Hans hånd på din læn. Selv den kiksede måde han begynder at stamme på, når han bliver ophidset. Kort tid inden han rejste, blev

I gift på rådhuset. Det var ikke noget, I tænkte længe over. Det føltes naturligt at give hinanden dette løfte, inden I skulle være seks måneder væk fra hinanden, og han nøgternt set skulle være i livsfare. Rent praktisk fylder Kenneths fravær overraskende lidt i dagligdagen, men der er noget ubehageligt over, at I ikke kan mærke hinanden så tydeligt følelsesmæssigt. Når I har kontakt, føler du en stærk trang til at lokke stærke reaktioner ud af ham. Du vil gerne ophidse ham seksuelt. Nogle gange provokerer eller sårer du ham mere eller mindre bevidst, fordi det bringer jer tættere sammen end at sidde og snakke om trivielle hverdagsting.

I den lille gruppe med Lise og Annemette ender du ofte i rollen som Djævleens Advokat. Måske er det fordi, de andre ofte sætter dagsordenen, og du som den yngste tager dig friheder til at være lidt rebelsk. Måske er det bare ren vane fra læsegruppemøderne.

1. AKT: AFSTAND OG NÆRHED

I denne akt etablerer I, hvordan de tre ægteskaber påvirkes af de første ugers adskillelse. Der er to obligatoriske scener. Suppler med 4-5 valgfri scener.

Første møde (obligatorisk) Græsenkerne holder deres første møde. De fortæller om deres ægteskaber. Fremstillingerne er optimistiske, grænsende til glansbilleder. *Klip til senere på aftenen:* Én af kvinderne har fået lidt for meget vin og indvier de andre i sine bekymringer.

På vej i lastbilen De tre mænd sidder på ladet af en lille lastbil på vej ud på en rutineopgave. Jesper har kommandoen. Han bruger transporttiden på at lære de andre lidt bedre at kende. De snakker om deres koner.

Monolog: Morgenrutinen går galt En af græsenkerne fortæller om en almindelig morgenrutine, hvor noget pludselig går galt. Det kan fx være Annemettes morgenmad med børnene, hvor noget går i stykker, eller hvor et af børnene kommer til skade. Det kan også være, at Lise eller Josephine pludselig overvældes af ensomhed eller tvivl foran spejlet. Hovedpersonen afgør undervejs, om situationen giver et dyk i selvtiliden, eller om hun kommer sejrrikt og styrket ud af den. *Denne scene er god at gentage med forskellige hovedroller til sammenligning.*

Misundelse og beundring En af græsenkerne drikker drinks med et par single-veninder. Veninderne fantaserer lummert om soldater. "Har din mand nogen venner?". Græsenken vælger, om hun vil sole sig i venindernes beundring, eller om hun vil dele nogle af sine bekymringer.

Monolog: Venter på et opkald En af græsenkerne holder en monolog om utrygheden ved at vente hele aftenen og eventuelt noget af natten på et opkald. "Hvorfor ringer han ikke?". Hun vælger selv, om opkaldet kommer.

Vores sexliv To af mændene snakker om deres sexliv derhjemme. De kan også fantasere om nogle af kvinderne på location, fx afghanske kvinder, sygeplejersker og kvindelige soldater.

Romantik (obligatorisk) Græsenkernes diskuterer romantik og sexliv. Det aftalte program punkt handler om, hvordan man holder liv i det trods afstanden. Kvinderne vælger, om de også vil dele detaljer om sex i dagligdagen. Og om de er ærlige.

Skype-Sex En af græsenkerne indleder telefonsex med sin mand via Skype, evt. med video stream. Spillerne vælger undervejs, om det er en succes eller ej. *Lad spillerne sidde overfor hinanden, som om de sad ved hver sin computerskærm og webkamera. Du kan også køre en blødere udgave, hvor du afviger fra semi-live-formen ved at lade dem fortælle, hvad de gør. Sæt dem fx ryg mod ryg på to stole. Du kan klippe ved at lade internetforbindelsen falde ud.*

Trøst En af græsenkerne kontakter sin mand via Skype. Han er lige kommet tilbage fra en hård opgave. *Lad din mavefornemmelse afgøre situationens alvor på en skala fra "sandstorm" til "én fra delingen blev såret / vi har gjort skade på civilbefolkningen".* Græsenken prøver at trøste. Måske ved at lytte og spørge. Måske med snak om dagligdagen. Måske med Skype-sex. Parret vælger undervejs, om det virker.

I denne akt etablerer I et ekstra pres på ægteskaberne. Ydre forhold repræsenterer en trussel, og en orlov viser, at forholdene også trues indefra. Der er to obligatoriske scener. Suppler med 3-4 valgfrie scener.

Kritik

En af græsenkerne drikker kaffe med to veninder (kolleger/studiekammerater). Veninderne kritiserer krigen. De angriber hendes mands moralske integritet. Hun må vælge, om hun forsvarer ham/krigen, eller om hun tager afstand fra det hele.

Orlov

Mændene er hjemme en uge på orlov og har svært ved at finde sig til rette. En af dem er i tvivl om forholdets fremtid. Græsenken kan vise medlidenhed og forsøge at få ham til at slappe af. Alternativt kan hun optrappe til et skænderi.

Hvordan var det så? (obligatorisk)

Græsenkerne snakker om, hvordan det var at have manden hjemme på orlov i nogle dage. Det kan være både positive og negative historier.

Tilnærmelser

En af græsenkerne oplever, at en mand i hendes omgangskreds begynder at gøre tilnærmelser, fx en kollega eller én af ægteemandens venner. Spillerne vælger, hvor vellykket det er.

Førelskelse og forræderi (obligatorisk)

Én af græsenkerne bekendtgør, at hun er forelsket i en anden mand. Måske har hun endda en affære. De andre fordømmer dette forræderi imod fællesskabet. Det kan dog være, at indrømmelsen lokker lignende historier ud af de andre. *Spillerne aftaler forinden, hvem der går til bekendelse i starten af scenen. De andre kan undervejs vælge, om det giver mening for dem også at bekende sig.*

Bekendelsen

En af græsenkerne ringer til sin mand og bekendt, at hun har (haft) en affære. Spillerne vælger, hvordan parret håndterer situationen.

3. AKT: HJEMKOMST

I denne akt afsluttes mændenes udstationering, og I etablerer hvordan ægteskaberne finder sig til rette efterfølgende. Der er to obligatoriske scener. Suppler med 1-2 valgfri. *Vigtig information som påvirker scenevalget: Jesper dør inden sin hjemkomst. Enten Kenneth eller René kommer hjem med en alvorlig skade. Du kan diskutere dette med spillerne før akten eller afsløre det undervejs.*

Hjemkomsten

En af soldaterne (Kenneth eller René) er netop kommet hjem. Efter timer med familie og venner har han og hustruen deres første samtale på tomandshånd. Spillerne vælger, om parret finder kemien fra start, eller om der er vigtige sandheder, som skal siges først. *NB! Hvis du kører denne scene to gange, altså med både Kenneth og René, kan du ikke køre scenen "Status".*

Status

Kenneth og René har været hjemme i en uge. Græsenkerne holder møde og gør status. Den ene af soldaterne (ham der ikke var med i "Hjemkomsten") har fået en permanent skade. Lad din mavefornemmelse afgøre skadens alvor på en skala fra "mistet synet på det ene øje" til "mistet en arm / mistet førligheden i benene".

Monolog: En forfærdelig nyhed (obligatorisk)

Annemette har modtaget nyheden om, at Jesper er omkommet under en mission. Hun holder en kort monolog om, hvordan det er at miste en mand, hun ikke har set i månedsvis, men som hun har investeret tid og følelser i at bygge et liv og en fremtid med.

Monolog: Afskedsbrev (obligatorisk)

Spilleren, der spiller Josephine og Jesper, reciterer Jespers afskedsbrev til Annemette. *Hvis spilleren føler præstationsangst kan du nævne, at Jesper ikke nødvendigvis er den store poet, og at han sikkert er ret kortfattet. Denne scene bør i de fleste tilfælde være obligatorisk. Du kan dog vælge at udelade den, hvis den foregående monolog er blevet leveret så godt, at den kan/bør stå alene som scenariets afslutning.*

SAERIMNEIR



bifrost